

14. brev.

Tog fra Horta i højtryksvejr.

Sol og 30 grader, da kl. var 10.30 torsdag den 5. juli og vi endelig fandt os parate til en sejltur på godt 2000 sømil.

Et par hvaler sendte blåst som afskedshilsen. Det var vist det rigtige tidspunkt at få snuden hjemad med den "nye" Ylvamast rejst på dækket.

Vi havde tænkt at Tereceira skulle være første mål, for ligesom at teste masten med de sejl vi havde til rådighed, men vinden drejede, så vi valgte at gå mod Graciosa i stedet.

En flot ø, som vi passerede i godt vejr.

Med storsejl i første reb, genuaen i 2.reb, så gik vi 5 knob.

Vi havde lovet os selv, at der ikke skulle presses på med sejl, før vi var fortrolige med riggen.

Vinden døde, motoren gik 16 timer i træk, kun med en lille hjælpevind fra nord.

På andendagen blev vi passeret af en lille front, der gav en del vind og storsejlet blev rebet ned i 2. reb. Var ude og studere masten, syntes den gav sig meget. Jeg havde i havn sat et babystag på efter råd fra Mr. Owen, en ny nabo, vi havde fået nogle dage før. Mr. Owen var pensioneret ingeniør fra England med hus på New Zealand.

Han var solosejler i sin Vancouver 27, en canadisk bygget glasfibersloop på 5 T.

John forærede os et spil til at sætte på masten og han hjalp med at rette masten op, da den var sat på dæk. Hyggelig fætter på næsten 70.

Efter fronten gik vinden i NØ, den smule der var. Kunne holde 4 knob kurs 90, nærmest lige på Porto. Det gjorde vi så et døgn tid, hvor vinden drejede mere mod SØ og døde næsten.

Jerngenuaen (nyt ord lært af Helge, OZ8W, på kortbølgen) måtte i gang og den kører godt.

Kursen er nu lige på kanalen, men den er stadig 900 sømil væk. Vi skriver den 8.juli 2007 og vi har lige fået friskbagt rugbrød, bagt på copgril i solskin og 25 grader i cockpitet.

Efter 4 døgn med en svag SØ vind hvor farten sjældent var over 4 knob, er vinden nu gået i øst, men stadig så svag at motoren holder for.

Bare vinden ville øge til 3 – 4 m/sek, så vi kunne holde 5 knob!

Det er den 12. juli og der er stadig 550 sømil til Portsmouth – men det går den rigtige vej.

Der ligger en svensker ca. 100 sømil bag os, også på vej til kanalen, der får vejrmedlinger ned af Helge, så der bliver lyttet kraftig på HF modtageren, 14325kh. klokken 20 UTC, når han får vejrmedling.

Det er en rigtig god hjælp der bliver givet til de sejlere, der ikke selv kan tage vejrkort ned.

Der skulle passere en front i dag, der giver os ca. 20 knob fra NV. Indtil nu – for meget af for lidt vind.

Ellers går livet sin vante gang ombord!

Jeg tager mig af alt det andet og det er rigeligt! Ind imellem må jeg spørge Anette til råds!

Ellers går tiden med spekulationer om masten bøjer for meget, om der skal laves ekstra støttestag, om sejlet skal rebes. Det er et tilbageskridt at gå fra rullegenua til karabingenua. Sikke et bøvl det er at rebe eller øge sejl.

Nu er klokken blevet 18 om eftermiddagen og vi har fået vind ikke fra NV men fra SØ. Vi er nok kommet ind fra den forkerte side af fronten? I hvert fald har vi 20 knob agten for tværs og både rebegenua og storsejl er rebet helt i bund. Alligevel sejler vi skide behageligt den rigtige vej, med mellem 6 og 7 knob.

Endelig!

Nu skal det bare holde ved en uges tid så er vi godt på vej gennem den engelske kanal. Det ku bare være dejligt. Jeg vil hjem!

Vi suser gennem Den engelske kanal på 3 døgn.

Lige efter Dover dør vinden og motoren må holde for natten igennem. Op af formiddagen kommer vinden tilbage, men nu fra nord. Beslutter at motoren ikke bør arbejde i modvind, så skuden drejes mod nærmeste havn, Stellendam.

En stor fiskerihavn med flere marinaer liggende ved slusen til kanalerne inde bagved.
Her ligger vi nu efter en rolig nat og samtidig nattesøvn, i regnvejr og venter på at vinden skal gå i SV som lovet.
Diesel bliver tanket og vand ligeså. Vi er klar til det sidste stræk, vel 3 døgn.

Vi måtte sejle for motor det meste af vejen til Brunsbüttel, dog godt hjulpet af tidevandet. Vi kom indenfor slusen, men alt var optaget ved ventebroerne og i havnen.

I slusen lå vi ved siden af en stor sandsuger fra Esbjerg. Kom i snak med en af gutterne og Anette spør om ikke de har noget dansk brød.

3 minutter senere får vi en pose sendt i tov over på ASRA.

Og helledusseda – der var dansk mælk, klovborg ost med kommen, et helt frankbrød og en pakke rugbrød.

Her sendes de varmeste hilsener til disse gæve søfolk, der gjorde vores aftensmåltid i Brunsbüttel til et festmåltid.

Vi sejlede ind ved et savværk og fortøjede. Det samme gjorde en Hollænder og en Polak. Klokken var vel godt 22 og det var ved at være mørkt.

Deutsche Polizei ankom med besked om at det var privat område, og at vi ikke kunne ligge der.

Det er lidt problematisk forklarede vi politimanden. Der er ingen liggepladser og vi må ikke sejle på kanalen!!

Vi fik lov at blive til kl. 05.00, dog måtte vi love at blive på båden.

Og det gjorde vi så – og forlod Brunsbüttel kl. 05 om morgenen den 23. juli.

Gjorde holdt i Rensborg og provianterede lidt til den sidste del af turen. Nu synes vi snart vi er hjemme, så en sidste middag af et stykke okseinderlår med nye kartofler er ikke så værst.

Det blev fortæret i Kiel og så en god nattesøvn inden Rudkøbing

Her sidder vi så med udsigt til Langeland skråt fremme til højre og Ærø til venstre i dejligt solskinsvejr.

Melding fra Deutsche wetterdienst for i dag var østnordøst 3.

Vi sejler for motor uden vind! Samtidig får vi det ene kulingvarsel efter den anden fra Lyngby radio.

Sådan er vejret – og sådan har turen også været!

Lige fra det allerbedste til det allerværste!

Heldigvis mest af det bedste.

Om en time står jeg og spiser en ristet hotdog med rå løg i pølseboden i Marstal.

Og så går der et par timer så er vi tilbage hvor det hele begyndte!

Over and out!

KH ASRA.

Anette og Regnar

Memo

Kære Sejlklub, familie, venner og bekendte:

Tusind tak for den meget flotte modtagelse, med både, flag, horn og klubhushygge. Det var flot og det varmer!